

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11375

гр. София, 14.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 40 СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ

като разгледа докладваното от СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ Гражданско дело № 20221110132429 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

Образувано е по молби на ответниците М. М., Л. К., В. Б. и Л. Н., инкорпорирани в подадените от тях въззивни жалби (стр. 26-27 от същите). Посочват, че правят възражение за присъдените разноски на ищеца, като такива не му се дължали. Нямамо доказателства да е платено реално юрк. възнаграждение, а депозитите за експертизи следвало да останат в тежест на ищеца по изложени съображения.

Насрещната страна не е изразила становище.

Съдът, като съобрази доказателствата по делото и доводите на страните, намира следното:

Молбите на Л. Н., Л. К. и В. Б. са недопустими. Както е посочено в определение № 12945/27.10.2023г., постановено по в. гр. д. № 9565/2023г. по описа на СГС, с което е върната въззивната жалба на Л. Н., същата е получила препис от решението на 13.04.2023г., а въззивната жалба е подадена на 22.05.2023г., поради което се явява просрочена. Съгласно чл. 248, ал. 1 ГПК, молбата за изменение на решението в частта за разноските се подава в срока за обжалване, когато актът е обжалваем. Очевидно в случая този срок не е спазен от молителя Л. Н., предвид че решението подлежи на обжалване в 2-седмичен срок от получаване на препис от същото, което прави молбата й недопустима на самостоятелно основание. По отношение на тези трима ответници обаче не е налице и правен интерес от искане за изменение на решението за присъдените в полза на ищеца разноски, доколкото с постановеното по делото решение същите не са осъдени да заплатят разноски в полза на ищеца.

Молбата на ответника М. М., инкорпорирана във въззивна жалба вх. № 142407/22.05.2023г., се явява допустима, тъй като е подадена от легитимирано лице, което има интерес да иска изменение на решението в частта за разноските, за които е осъдено, подадена е в законоустановения срок и списък по чл. 80 ГПК не е необходим, доколкото се иска изменение на присъдените в полза на насрещната страна разноски (в този смисъл практиката на ВКС).

Разгледана по същество, молбата е неоснователна.

Съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК в полза на юридически лица и еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са защитавани от

юрисконсулт, като възнаграждението не може да надхвърля определен размер. Нормата на закона е ясна, поради което не се нуждае от тълкуване. Ищецът в производството е представляван от юрисконсулт, поради което има право на възнаграждение за това, което съдът е определил в минимален размер. Разноските за техническа експертиза са били необходими с оглед предмета на делото и спорните обстоятелства, а разноски за счетоводна експертиза не са били правени, доколкото такава не е допускана. Ответникът М. е осъдена да заплати разноски съразмерно на уважената част от искове спрямо нея, както изисква чл. 78, ал. 1 ГПК. Ето защо, няма основание за изменение на решението в тази част.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молбите на Л. Н., Л. К. и В. Б. по чл. 248 ГПК, инкорпорирани в подадената от тях въззивна жалба (стр. 26-27 от същата).

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на М. М. по чл. 248 ГПК, инкорпорирана в подадената от нея въззивна жалба (стр. 26-27 от същата).

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред СГС в едноседмичен срок за Л. Н., Л. К. и В. Б. и в двуседмичен срок за М. М., ищеца и третото лице – помагач.

Съдия при Софийски районен съд: _____